

Løve om Kreditforeninger, Løve, der jo nu en Gang ere blevne en nødvendig formel Betingelse for, at en Kreditforening kan komme til Eksistens, medens Dannelsen af en saadan Forening og Afsetningen af dens Obligationer i og for sig maa siges i alt væsentligt at være noget, der bevæger sig paa det private Omraade, som Lovgivningsmagten kun i indskrænket Grad har at beskæftige sig med. Det maa ogsaa siges, at den Garanti, man i det andet Ting har villet stabe paa den ene Side for de industridrivende og paa den anden Side for Obligationsskaberne, ikke lader sig tilvejebringe ved nogen som helst Lovgivningsbestemmelse, men en Kreditforenings Soliditet vil altid overvejende bero paa den Maade, hvorpaa den styes, og den Maade, hvorpaa Ejendommene vurderes. Man kan træffe begrænsende Bestemmelser i saa Henseende, men skulle de ikke træffes saa snævert, at de blive til meget snærende Bænd, kan man vanskeligt derigennem tilvejebringe fattigt Garanti for Foreningens Soliditet og Solvens til enhver given Tid. Jeg for mit Vedkommende nærer i og for sig ingen Betænkelse over for en Kreditforening af Ejere af industrielle Ejendomme, forudsat, at den faar en tilstrækkelig omfattende Tilslutning. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at den danske Industri i dens Helhed er absolut solid og solvent; men Faren kunde nærmest ligge i, at den eventuelle Forening kom til at omfatte saa faa Ejendomme, at Risikoen derved blev langt større, end om den omfattede Industrien i dens Helhed, og det forekommer mig, at denne Fare ligger nær ved de af Landstinget vedtagne Bestemmelser. Resultatet vil let blive, at de holde saa mange eventuelle Interessenter borte, at Kredsen af Interessenter i Kreditforeningen bliver for lille og for snævert til at yde en virkelig betryggende Garanti. Det forekommer mig ogsaa, at medens man saaledes paa den ene Side har varetaget Obligationsejernes Interesse ved at træffe overdrevent strenge Bestemmelser med Hensyn til Panternes Bestaafenhed, har man paa den anden Side søgt at gøre Gengæld over for de industridrivende ved at give dem en noget for let Afgang til at komme ud af det solidariske Ansvar. De to Hovedbestemmelser, Bestemmelserne i § 1 b. og g., forekommer mig ingenlunde at være særlig hensigtsmæssige i den Affattelse, de have faaet i det andet Ting. Jeg tror, at det Punkt, hvor man behageligt og lettest kan oplaste sig til Formynder for Obligationsejerne, er med Hensyn til Obligationernes Størrelse. Jeg tror, at naar man satte den mindste

Størrelse til 1,000 Kr., vilde man derved stifte sig imod, at dette Papir kom paa saadanne Smaafolks Hænder, som vanskeligt kunde overflue Forholdene og Foreningens virkelige Soliditet og Sikkerhed, og bevirke, at det væsentlig kom paa saadanne Besidderes Hænder, som selv kunde skønne, hvorvidt det Papir, de købe, er sikkert og godt. Det forekommer mig, at det er det eneste Punkt, hvor man passende kan oplaste sig til Formynder for Obligationsejerne. Vortset fra de her berørte to Hovedpunkter ere jo de øvrige Bestemmelser af mere underordnet Betydning, og om de faa den ene eller den anden Affattelse, har næppe nogen afgørende eller blot væsentlig Betydning for den eventuelle Forening. Jeg nærer ligesom den foregaaende ærede Taler Haab om, at det maa lykkes at komme til en heldig Afslutning af denne Sag i denne Samling. Jeg anser det derfor for ønskeligt, om det eventuelle Udvalg, hvortil denne Sag vil blive henvist, vil indtage et noget medierende Standpunkt mellem det, som repræsenteres af Forslaget, som det tidligere er vedtaget her, og det, som er vedtaget af det andet Ting. Derved vil man bedst og hurtigt føre Sagen til tilfredsstillende Afslutning.

Judenrigsministeren (Singerlev):

De tre ærede Medlemmer, som have talt, have været enige om, at denne Sag bør søges fremmet, og have ogsaa været enige i, at det andet Ting har taget en Stilling, som synes dem mindre tiltalende, tør jeg nok sige. Det var ønskeligt, om man mere havde nærmet sig Folketingets Standpunkt sidste Gang, da Forslaget var fremme her, og adskilligt af det, som senere er optaget i Lovforslaget fra Regeringens Side. Jeg tror ikke, det vil være let at komme igennem med dette Lovforslag, jeg tror ikke, det vil være saa let, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds siger, at nu skal Regeringen mediere mellem Landstinget og Folketingets hidtilværende Standpunkter. Det har nemlig været vanskeligt at faa dette Lovforslag igennem i Landstinget i den nuværende Form, og jeg tør sige, at det vil ikke være let at komme igennem med Forslaget, naar man nu igen vil frygte adskillige af Landstingets Hovedbestemmelser. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds siger, at han vil ikke være med til at være Formynder for Obligationsejerne. Jeg vil spørge, om ikke Folketinget akkurat har taget samme Stilling og nærer samme Ønske, og det er nævnt her flere Gange, til Dels mod Ministeren. Folketinget har